

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۱۸ نومبر ۲۰۱۱

رسوایی معدن حاجی گک و خیانت ملی دولت مستعمراتی کابل راز ها افشاء می شود

از زمان تأسیس نظام ضد ملی فعلی در کابل، روزی نیست که رسوایی ها و اعمال ضد ملی و ضد میهنی حکومت مستعمراتی کابل خبر روز نگردد. این نظام دست نشانده نه تنها برای تأمین امنیت و آسایش مردم کاری انجام نمی دهد، بلکه مانع عمده سر راه آن افغان های با درد می شود که میخواهند حد اقل برای مردم خویش خدمتی انجام دهند. مقوله "از خود کش، بیگانه پرست" کاملاً در مورد این نظام فاسد صدق می کند. حکومت مستعمراتی کابل ترجیح می دهد که بهترین قرارداد های پرمفعت را در بدل رشوت های کلان در اختیار اجانب قرار داده و مزایده هم میهنان ملی را به دور اندازد.

سه سال قبل، اسماعیل خان در اعطای رشوت دولت آخندی ایران، جنیرتر های ۲۰ سال کهنه ایرانی را خریداری نمود و درخواست افغان ها را در تحویل دهی جنیرتر های جدید رد کرد. طبق اطلاع از داخل کشور اسماعیل خان بیش از ۱۰ میلیون دالر از ایرانی ها رشوت گرفت تا قرار داد چند صد میلیونی را در اختیار نظام آخندی قرار دهد.

رسوایی دیگر موضوع معدن حاجی گک است که از طریق رسانه ها، سایت ها و تماس با هموطنان در داخل دریافتم که خیانت دیگری در حال تکوین است. با امضای معاهده به اصطلاح "سترانژیک" با هند، دولت کابل با نیرنگ های خاص سعی می ورزد که استخراج معدن حاجی گک را در اختیار دولت و کمپنی های هند بگذارد و طبق شنیدگی شرکت های "افغان و شرکت های مستقل و غیر وابسته" را از صحنه دور سازد. برای این که مزایده را دموکراتیک جلوه دهد، دولت مستعمراتی کابل

استخراج معدن حاجی گک را در مزایده عامه گذاشت. کمپنی های "افغان و غیر وابسته"، طبق شرایط پیشنهادی وزارت معادن و صنایع نظام کابل به ارتباط زمان، سرمایه و تضمین، آمادگی خود را در استخراج معدن حاجی گک نشان دادند. با مشاهده و مقایسه نوعیت، کیفیت و ضوابط مزایده، تیم مشورتی ملل متحد مزایده "افغان ها و کمپنی های مستقل" را بر هندی ها قابل ترجیح دانسته اند. لکن از قرار معلوم سرنوشت مصیبت بار این پروژه قبلاً تعیین شده است. خبرگزاری رویتر مؤرخ ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۱، از قول شهرانی وزیر معادن و صنایع گزارش داد که در اوایل ماه نومبر برنده این پروژه بزرگ اعلام خواهد شد. اما از خلال گزارش رویتر برمی آید که هندی ها برنده اند. رویتر می گوید که "دو مزایده کننده هندی عامل بالقوه برای حاجی گک ظهور کرده است." اگر این گزارش درست باشد، کار مزایده کنندگان "افغان و مستقل" تمام است و جریان مزایده هم سرتاسر فریب بوده است.

هندی ها اعتراف کردند که سرمایه لازم را برای سرمایه گذاری در حاجی گک ندارند و حکومت مستعمراتی کابل خلاف شرایط پیشنهادی خود، مزایده هندی ها را قبلاً پذیرفته است. اخبار اکپرس انديا (Express India) مؤرخ ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱ نوشت:

"ائتلاف کمپنی های هندی غرض مزایده برای معدن آهن حاجی گک و اجرای این پروژه بزرگ برای کمک مالی به دفتر صدراعظم التماس نموده اند. این اقدام زمانی صورت می گیرد که کمپنی های هندی درک کردند که سرمایه کافی در کاوش معدن و ساختار زیربنائی در اختیار ندارند." ژورنال مایننگ ویکلی (Mining Weekly) همچنان به تاریخ ۹ نومبر نوشت: "ائتلاف کمپنی های هندی غرض مزایده برای انکشاف ۱.۸ بیلیون تن ذخیره آهن حاجی گک در افغانستان در جستجوی ۶۰۰ میلیون دالر کمک از حکومت هند است." به وضاحت دیده می شود که هندی ها نه تنها هیچ گونه آمادگی برای مزایده نداشتند، بلکه خلاف شرایط مزایده حکومت دست نشانده افغانستان عمل کردند، با آنها نظام دست نشانده کابل روی مقاصد سیاسی و تعاملات غیر مشروع پولی، هندی را به افغانها و کمپنی های غیر وابسته ترجیح داده و ممکن پروژه حاجی گک را در اختیار هندی ها قرار دهد.

بعد از سفر کرزی به هند، شاید این اطمینان به هند داده شده باشد که پروژه حاجی گک به کمپنی ها هندی تعلق خواهد گرفت. با چنین روش ضد ملی، دولت مستعمراتی افغانستان خیانت ملی دیگری در حق مردم و خاک خویش انجام خواهد داد.